

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาผลของการรูดิจิตได้สำนึกตามทฤษฎีนี้โอฮิวแมนนี้ส์ต่อการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองในเด็ก ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้คือ ระเบียบ วิธีวิจัยทดลองโดยการเปรียบเทียบที่รอบความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองในเด็ก ก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลจากข้อมูลเบื้องต้นที่ได้ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบ ตารางพร้อมค่าบรรยายดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเห็นคุณค่าในตนเอง ในเด็กทั้ง 4 ด้าน จากการกำแบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ก่อนและหลังการฝึกอบรมการรูดิจิตได้สำนึกตามทฤษฎีนี้โอฮิวแมนนี้ส์

การเห็นคุณค่าในตนเอง	ก่อนการฝึกอบรม		หลังการฝึกอบรม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ด้านทั่วไป	12.8	2.66	13.92	2.92
ด้านโรงเรียน	3.16	1.40	3.6	0.91
ด้านสังคม	3.4	1.73	3.8	1.63
ด้านตนเองและครูผู้ปกครอง	5.28	1.80	5.96	1.66

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า เด็กที่เข้ารับการฝึกอบรมการ รูดิจิตได้สำนึกตามทฤษฎีนี้โอฮิวแมนนี้ส์ ก่อนการฝึกการรูดิจิตได้สำนึกมีค่าเฉลี่ยของ คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านทั่วไปเป็น 12.8 ด้านโรงเรียนเป็น 3.16 ด้านสังคมเป็น 3.4 ด้านตนเองและครูผู้ปกครองเป็น 5.28 และเมื่อผ่านการฝึก อบรมการรูดิจิตได้สำนึกตามทฤษฎีนี้โอฮิวแมนนี้ส์แล้วคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึก เห็นคุณค่าในตนเองด้านทั่วไปเป็น 13.92ด้านสถานศึกษาเป็น 3.6 ด้านสังคมเป็น 3.8 ด้านตนเองและครอบครัวเป็น 5.96

เด็กคนที่	คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง		ผลต่างของคะแนน	อันดับที่ของ ความแตกต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนการฝึก	หลังการฝึก			บวก	ลบ
1	9	8	-1	2	2	-
2	10	17	7	7	7	-
3	13	11	-2	6.5	6.5	-
4	11	17	6	24	24	-
5	17	14	-3	12.5	-	12.5
6	16	19	3	12.5	12.5	-
7	11	15	4	20	20	-
8	13	14	1	2	2	-
9	9	12	3	12.5	12.5	-
10	11	9	-2	6.5	-	6.5
11	15	13	-2	6.5	-	6.5
12	15	13	-2	6.5	-	6.5
13	15	18	3	12.5	-	12.5
14	17	14	-3	12.5	-	12.5
15	15	16	1	2	2	-
16	11	11	0	-	-	-
17	16	19	3	12.5	12.5	-
18	13	15	2	6.5	6.5	-
19	15	11	-4	20	-	20
20	15	11	-4	20	-	20
21	9	13	4	20	20	-
22	11	15	4	20	20	-
23	13	17	4	20	20	-
24	11	13	2	6.5	6.5	-
25	9	13	4	20	20	-
รวม					194	-97

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า เด็กที่เข้ารับการอบรมการจูงจิตได้สำนึกตามทฤษฎี
 นี้โอฮิวแมนเน็สหลังการฝึกอบรมแล้วน่าจะแนะนำการเห็นคุณค่าในตนเอง
 ที่วัดได้มาเปรียบเทียบพบว่า t ที่ได้จากตารางเป็น 97 เมื่อนำไปเปิด
 ตารางหาค่าวิกฤติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 พบว่า t ที่ได้จากตาราง
 ทำการอบรมมีค่ามากกว่าค่า t จากตารางหาค่าวิกฤติ ($t=81$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เด็กคนที่	คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง		ผลต่างของคะแนน	อันดับที่ของ ความแตกต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนการฝึก	หลังการฝึก			บวก	ลบ
1	3	3	0	-	-	-
2	3	4	1	3.5	3.5	-
3	3	3	0	-	-	-
4	5	3	-2	11.5	-	11.5
5	4	4	0	-	-	-
6	4	5	1	3.5	3.5	-
7	5	4	-1	3.5	-	3.5
8	3	3	0	-	-	-
9	4	2	-2	11.5	-	11.5
10	3	2	-1	3.5	-	3.5
11	4	4	0	-	-	-
12	5	3	-2	11.5	-	11.5
13	5	5	0	-	-	-
14	5	4	-1	3.5	-	3.5
15	2	4	2	11.5	11.5	-
16	1	3	2	11.5	11.5	-
17	1	5	4	18	18	-
18	2	3	1	3.5	3.5	-
19	3	3	0	-	-	-
20	1	3	2	11.5	11.5	-
21	5	3	-2	11.5	-	11.5
22	3	5	2	11.5	11.5	-
23	2	4	2	11.5	11.5	-
24	1	3	2	11.5	11.5	-
25	2	5	-3	17	-	17
รวม					97.5	-73.5

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า เด็กที่เข้ารับการอบรมการจงจิตได้สำนึกตามทฤษฎี
 นี้โอฮิวแมนนิสท์หลังการฝึกอบรมแล้วจะเห็นคุณค่าในตนเอง
 ที่วัดได้มาเปรียบเทียบพบว่า t ที่ได้จากตารางเป็น 73.5 เมื่อนำไป
 เปิดตารางหาค่าวิกฤติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 พบว่า t ที่ได้จาก
 ตารางทำการอบรมมีค่ามากกว่าค่า t จากตารางหาค่าวิกฤติ ($t=40$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เด็กคนที่	คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง		ผลต่างของคะแนน	อันดับที่ของ ความแตกต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนการฝึก	หลังการฝึก			บวก	ลบ
1	3	2	-1	7	-	7
2	4	3	-1	7	-	7
3	1	3	2	18	18	-
4	6	4	-2	18	-	18
5	4	2	-2	18	-	18
6	4	6	2	18	18	-
7	4	5	1	7	7	-
8	5	5	0	-	-	-
9	1	2	1	7	7	-
10	2	1	-1	7	-	7
11	3	4	1	7	7	-
12	6	6	0	-	-	-
13	6	5	-1	7	-	7
14	6	5	-1	7	-	7
15	5	6	1	7	7	-
16	3	5	2	18	18	-
17	2	1	-1	7	-	7
18	1	3	2	18	18	-
19	1	4	3	23	23	-
20	2	4	2	18	18	-
21	3	2	-1	7	-	7
22	4	6	2	18	18	-
23	1	3	2	18	18	-
24	3	2	-1	7	-	7
25	5	6	1	7	7	-
รวม					184	-92

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า เด็กที่เข้ารับการอบรมการจงจิตได้สัณนิตามกฤษณี
 นี้อธิวแมนีสหลังจากการฝึกอบรมแล้วนำคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง
 ที่วัดได้มาเปรียบเทียบกับค่า t ที่ได้จากตารางเป็น 92 เมื่อนำไปเปิด
 ตารางหาค่าวิกฤติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 พบว่า t ที่ได้จากตาราง
 ค่าการอบรมมีค่ามากกว่าค่า t จากตารางหาค่าวิกฤติ ($t=73$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านตนเองและผู้ปกครอง

เด็กคนที่	คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง		ผลต่างของคะแนน	อันดับที่ของความแตกต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนการฝึก	หลังการฝึก			บวก	ลบ
1	6	7	1	5	5	-
2	3	4	1	5	5	-
3	2	6	4	21	21	-
4	7	6	-1	5	-	5
5	8	6	-2	13	-	13
6	5	3	-2	13	-	13
7	7	4	-3	18.5	-	18.5
8	7	7	0	-	-	-
9	4	7	3	18.5	18.5	-
10	4	3	-1	5	-	5
11	6	5	-1	5	-	5
12	8	8	0	-	-	-
13	8	8	0	-	-	-
14	8	8	0	-	-	-
15	6	7	1	5	5	-
16	4	3	-1	5	-	5
17	6	8	2	13	13	-
18	6	8	2	13	13	-
19	4	7	3	18.5	18.5	-
20	3	4	1	5	5	-
21	5	6	1	5	5	-
22	3	5	2	13	13	-
23	4	7	3	18.5	18.5	-
24	5	7	2	13	13	-
25	3	5	2	13	13	-
รวม					166.5	-64.5

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า เด็กที่เข้ารับการอบรมการรูดิจิตใต้สำนักตามทฤษฎีนี้โออีวีแมนนี่ส์หลังการฝึกอบรมแล้วนำคะแนนการเก็บคุณค่าในตนเองที่วัดได้มาเปรียบเทียบพบว่า t ที่ได้จากตารางเป็น 64.5 เมื่อนำไปเปิดตารางหาค่าวิกฤติ η ระดับนัยสำคัญที่ .05 พบว่า t ที่ได้จากตารางทำการอบรมมีค่ามากกว่าค่า t จากตารางหาค่าวิกฤติ ($t=58$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย